

(reportáž ze křtu desky Pavly Marianové Nářek)

Jsou kapely a sólisté, kteří vydají první desku téměř tak rychle, jakmile začnou běhat po jevišti. Jsou jiní, kteří si na své první album nějakou dobu počkají. Kapela Klíč by letos slavila 26 let. Založil ji Jarda Marian a prošla jí celá řada muzikantů. Až do zániku kapely byla její hlavní ozdobou Jardaova manželka Pavla. **Pavla Marianová** je nepřehlédnutelná a nepřeslechnutelná. Vysoká černovlasá žena vládne nádherným altem, který bych v kategorii folk bez zaváhání nazval bezkonkurenčním. Fanoušci kapely Klíč se vždy těšili na Pavlina sóla. Jenže čas běžel, kapely zanikají a zánik potkal i Klíč. Jarda s Pavlou objíždějí s koncertem školy a za rok je to přes dvě akce, na nichž nelze zbohatnout. Udělat radost dětskému publiku je těžké, ale krásné. Pavlu Marianovou jsem občas potkal s kytarou, bez doprovodu manžela či jiných muzikantů.

Jaké bylo překvapení, když jsem se dočetl, že 14. května 2008 v Balbínově poetické hospůdce křtí Pavla Marianová svou první sólovou desku s názvem **Nářek**. Je natočena ve studiu Jardy Mariana ve Vиноři a krom Pavlina hlasu a její kytary nejsou na desce další účinkující. Desku vydal Jirka Mašek ve svém Good Day Records. Společným jmenovatelem písní je romská tematika. Obsahuje 15 titulů, a to jak původní romské písně, tak i umělé. Snad neznámější je *Nářek*

autorů Jardy Mariana a dvorního textaře Klíče Tomáše Vondrovce. Fanoušci Klíče znají i píseň *Máma*

nebo

Cikánský táta

. Ostatní jsou původní romské melodie zpívané romsky, a zčásti i s českými překlady Ivo Havlů. Ivo Tomáš Havlů byl libretista a překladatel, který v roce 1993 zemřel.

Ale ke křtu: deska nebyla křtěna jakýmkoli druhem alkoholu, ale vánočním cukrovím. Pavla Marianová prohlásila, že vydání první sólové desky po téměř 26 letech na pódiu jsou pro ni druhé Vánoce. Proto den před křtem napekla cukroví a každý divák mohl v květnu ochutnat tak nezvyklou ozdobu stolů v Balbínce. Pavla Marianová v Klíči na kytaru nehrála. Podobně jako její jmenovkyně Pavla Jíšová po odchodu z Nezmarů, i Pavla Marianová cvičí každý den na kytaru. Pavla Marianová však nepřehrávala jen písně z Nářku. Znalci repertoáru Klíče si možná vzpomenou, že se autorsky podílela pouze na skladbě *Víno*. Jenže od loňského září, jak mi manželé Marianovi prozradili, Pavla složila již řadu písní. Některé z nich zazněly i na křtu. Mají nádech šansonu, mají velmi dobré texty a myslím, že se rodí základ nové desky.

Druhé vánoce P. M.

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 28 Květen 2008 04:00

Každá deska musí mít kmotra. Tím nebyl nikdo jiný, než **Jan Matěj Rak**. Jako první Matěj zahrál píseň s názvem

Dosvidanija

, s níž se zpravidla loučí. Báseň Sergeje Jesenina zhudebnili ruští Romové a byla oblíbena posledním ruským carem. Vedle tradičních "ježkáren" zahrál a zazpíval Matěj

Rozloučení s panem Hankou

a novou píseň

Ranní chodci

a přípravu na pásmo písní o automobilech -

Jezdím bez nehod

.

Po přestávce pokračoval koncert Pavly Marianové a nakonec zněla spousta přídavků. Co říci na závěr? Romská hudba je určitou módou. Romské písně se dají interpretovat různě, od doprovodu pravé romské kapely až po nechtěné parodie. Pavla Marianová se s láskou k tomuto druhu hudby narodila. Má zcela autonomní a nenapodobitelný způsob projevu, založený na daru hlasu, jakých je u nás málo.

Byly to moc hezké květnové Vánoce. Přeji Pavle Marianové, aby takových hezkých večerů prožila spolu s diváky co nejvíce.